

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Aleše Sabola, v právní věci žalobce: **Q. T. H.**, zastoupen opatrovníkem Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 9. 2015, čj. MV-95071-8/SO/sen-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2019, čj. 5 A 180/2015-97, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **s e u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Shora označeným rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále „stěžovatel“) a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým bylo rozhodnuto o zastavení správního řízení o žádosti stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, neboť stěžovatel na výzvu správního orgánu nedoložil požadované doklady. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem uvedeným v záhlaví zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku městského soudu.

[2] Spolu s kasační stížností podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku, jež následně doplnil o důvody. Uvedl, že má obavu, aby konečný úspěch kasační stížnosti nebyl jen formální a aby ochrana poskytovaná veřejným subjektivním právům stěžovatele byla včasná a spravedlivá. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se přiznání odkladného účinku. Stěžovatel je sice aktuálně nekontaktní, ale není vyloučeno, že se tato situace může změnit. Odkladný účinek kasační stížnosti byl navrhnout z procesní opatrnosti, za účelem případného zachování stěžovatelových procesních práv. Nepřiznáním odkladného účinku by mohlo dojít k nepřiměřenému zásahu do těchto práv a jeho práva na spravedlivý proces, neboť byl by povinen vycestovat z území České republiky ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti. V případě své nepřítomnosti by nemohl uplatňovat svá práva spojená se soudním řízením. Nepřiznáním odkladného účinku by stěžovateli hrozila nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout jiným osobám v případě jeho přiznání. Rozpor s důležitým veřejným zájmem

podle něj nehrozí. Závěrem připomněl, že Nejvyšší správní soud může případně přiznaný odkladný účinek v průběhu řízení zrušit.

[3] Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasila. Uvedla, že nejsou splněny podmínky pro jeho přiznání. Případná újma by stěžovateli mohla vzniknout až na základě rozhodnutí o správním vyhoštění, jež je důsledkem samostatného správního řízení. V něm správní orgán zkoumá možné dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Proti případnému rozhodnutí o vyhoštění je možné podat správní žalobu, jež má ze zákona odkladný účinek. Stěžovatel se tak může domáhat posouzení své situace jinými právními instituty. Nelze dovozovat, že by stěžovateli v důsledku rozsudku městského soudu hrozila nějaká újma. Přiznaný odkladný účinek by byl v rozporu s veřejným zájmem spočívajícím v ochraně před neplněním podmínek uděleného povolení k pobytu. Právo na soudní ochranu je zachováno, neboť stěžovatel je zastoupen opatrovníkem a osobní účast lze řešit krátkodobým vízem k pobytu.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být takový účinek přiznán, musí navrhovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, či ze dne 23. 1. 2014, čj. 6 Ads 99/2013-11). Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[7] Stěžovatel prostřednictvím svého opatrovníka uvedl, že odkladný účinek kasační stížnosti byl navrhnut z procesní opatrnosti, za účelem případného zachování stěžovatelových procesních práv. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že stěžovatel má povinnost uvést konkrétní důvody, z nichž by bylo možné usuzovat na mimořádnou povahu dané věci, odůvodňující přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti. Je třeba poukázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, z něhož vyplývá, že stěžovatel musí újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, návrh na dokladný účinek podaný z „procesní opatrnosti“ nenaplňuje znaky dostatečně konkrétního a důvodného tvrzení vzniku újmy, jak jej předpokládá shora uvedené usnesení rozšířeného senátu.

[8] Jestliže stěžovatel uváděl obavu o svá procesní práva, je jeho obava lichá. Stěžovatel je nekontaktní, t. č. neznámého pobytu. Městský soud mu proto ustanovil opatrovníka, jehož prostřednictvím je nyní ochrana jeho procesních práv zajištěna.

[9] S ohledem na neznámý pobyt stěžovatele nelze předpokládat ani tvrzený nepřiměřený zásah do práva na spravedlivý proces, kdy by v důsledku povinnosti nuceného vycestování z území České republiky nemohl uplatňovat svá práva spojená se soudním řízením. Jak již bylo

pokračování

uvedeno výše, stěžovatel nekomunikuje a v současnosti není z ničeho zřejmé, že by např. hodlal využít svého práva osobní účasti v řízení o kasační stížnosti. Nelze proto ani takový zásah dovodit a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100 není přílehlivé, i s ohledem na zcela odlišnou rodinnou a osobní situaci stěžovatele. S ohledem na neznámý pobyt není ani nijak odůvodněná obava z nuceného vycestování z území České republiky. Tvrzená obava musí být zcela konkrétní, přičemž ve stěžovatelově případě je možné, že již odcestoval do země původu (Vietnam), případně jinam, a v České republice se nenachází.

[10] Stěžovatel dále tvrdil, že nepřiznáním odkladného účinku hrozí stěžovateli nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout jiným osobám v případě jeho přiznání. Stěžovatel však setrval v obecné rovině svého tvrzení a nijak jej nerozvedl. Nepředestřel tak žádné konkrétní skutkové okolnosti, z nichž by bylo možné dovozovat ohrožení důležitého veřejného zájmu, které by představovalo nepoměrně větší újmu ve smyslu závěrů rozšířeného senátu, vyjádřených v usnesení citovaném v bodě [7] výše.

[11] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá (i s přihlédnutím k negativnímu vyjádření žalované k návrhu na přiznání odkladného účinku), že v daném případě neshledal, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí městského soudu znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Z těchto důvodů soud stěžovateli nevyhověl a odkladný účinek jeho kasační stížnosti nepřiznal.

[12] Pro úplnost soud dodává, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjíráno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti, jak ostatně stěžovatel namítal s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76.

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, per analogiam; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[14] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080534419. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. února 2020

Petr Mikeš
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: